

[Wilhelm]

hvad de må bruges til, nemlig det, som bl.a. arbejdsministeren og en hel del af hans partifæller har gået og agiteret for ude omkring.

Vi har fra første færd advaret mod den socialdemokratiske fidus, der lå i først at stjæle pengene ud af lommerne på lønarbejderne og så oven i købet lade dem selv betale disse indefrosne portioner i deres egen skab af skatteydere for dernæst at bruge milliarderne som grundstamme i en ØD-ordning.

VS er imod ØD. Det kan arbejdsministeren og hr. Kaj Poulsen ikke lide, men det er nu en gammel sandhed. Det har vi været, så længe partiet har eksisteret, og det gælder, uanset om man så kalder det ØD eller LM, som vi nåede at foregribe, da vi fremsatte forslaget her i slutningen af januar, eller IB, som det nu hedder – det går jo stærkt, og man finder sikkert på flere betegnelser i de næste 6 måneder for at lade, som om det er noget andet, man snakker om.

Det karakteristiske ved disse forslag er, at de intet har med økonomisk demokrati at gøre. Vi mener principielt i VS, at økonomisk demokrati ikke lader sig gennemføre i et samfund, der primært bygger på en privat ejendomsret til produktionsmidlerne; det gør det jo stadig væk med disse ordninger. Det har intet med økonomisk demokrati at gøre, det er en falsk varebetegnelse. Der er end ikke i disse forskellige forslag noget rent defensivt om arbejdersidens vetoret over for det ene eller det andet; end ikke den slags ting er der med.

Vi er imod disse forskellige skitser især af følgende grunde: Det er først og fremmest et middel til en strukturrationalisering, som skal forlænge kapitalismen. Det er desuden en centralisering af magt i LO-toppen, og det kan ikke undgå at blive på medlemmernes bekostning. Det er en integration af lønarbejderne i virksomhederne på kapitalens betingelser, det vil sige med medansvar for fyringer, for rationaliseringer, for øget tempo og alle de andre ting, som påtvinger sig som nødvendighed, som vi har set det med aktieselskabsbestyrelsesmedlemmerne. Det er en tvangsopsparing til fordel for en kapitalophobning, og det er i den helt konkrete og aktuelle situation et alibi for LO-toppen til fortsat at acceptere indkomstpolitikken, uanset at alle opgørelser over virkningerne har

vist, hvordan den ensidigt har været rettet mod lønmodtagerne.

Det er klart, at vi må se det som en nærliggende mulighed, at en plan om en ØD-, LM-, IB-ordning, hvad man nu vil kalde det, vil komme i den situation, vi nu befinder os i, og vil blive anvendt i et forsøg på at reparere forholdet mellem socialdemokratiets partitop og LO-toppen, sådan at man i fællesskab vil stille folketinget over for en nærmest fuldbyrdet kendsgerning: enten en ØD-, IB-, LM-ordning som skitseret eller også et totalt sammenbrud for overenskomstforhandlingerne.

Efter VS' opfattelse er hverken forsoningen mellem socialdemokratiets top og LO-toppen eller alibiet for en fortsat accept af indkomstpolitikken, beslaglæggelsen af dyrtidsportionerne eller en ØD-ordning i øvrigt i arbejderklassens interesse. Derfor har vi klart lagt frem her, at vi ikke har noget som helst imod at få manifesteret det flertal – selv om det er lidt sært sammensat – der hidtil har været mod en ØD-ordning og mod ATP-midlernes anvendelse til en ØD-ordning.

Vi er helt klar over, at de andre partier, der hidtil har markeret sig i det aritmetiske flertal, har andre grunde til at være imod ØD, end vi har, og derfor er forslaget, inklusive bemærkningerne til forslaget, strengt begrænset til dette ene, som der skulle være flertal for efter de hidtidige partitilkendegivelser, nemlig at de indefrosne dyrtidsportioner ikke må bruges til iværksættelse af en ØD-, LM-, IB- eller hvad man nu vil kalde det – ordning. Ligegyldigt hvad man kalder det, så er det jo med disse fællestræk en ordning, der skal øge kapitaldannelsen ved en direkte eller indirekte tvangsopsparing vendt mod lønmodtagerne. Det er jo det, der er essensen i alle disse ting, uanset hvilke etiketter man sætter på dem.

VS påpegede som sagt risikoen for en ØD-konstruktion, allerede da dyrtidsrøveriet og den snedige ATP-kontering blev fremlagt første gang i august 1976, og enhver kunne jo sige sig selv, at uden en bagtanke om en ØD-ordning el. lign. var denne konstruktion meningsløs. Man kunne lige så godt så have nøjedes med at fjerne de dyrtidsportioner, for det var reelt det, man gjorde. Det, at man bagefter skulle betale dem ind til ATP-